

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

De ijs quæ statu[m], vocatione[m] & professione[m] reliosoru[m]
co[n]cernu[n]t 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

H. DE VITA CHRISTIAN. 179
capita sua. Postemò in capitulo, in tra-
ctando consilio, in cõuiuijs, & cunctis
operibus atque colloquijs exhibeat se
Decanus in verbis ædificatiuum, cõ-
tentionesque reprimentem, & verba
illicita compescentem, & præceptum
fraternæ correctionis strenuè adim-
plentem. In diuino item officio, quan-
tum sibi extat possibile, sit primus ac
vltimus: nec impertinentia sibi sæcu-
laria negotia assumat expedienda: sic-
que commune bonum sui collegij in
spiritualibus ac temporalibus procu-
ret & seruet fideliter & feruenter, nec
propria cõmoda quarēs, nec de suo in
se gaudens honore: sitq; indefinenter
formidolosus, sollicitus, custoditus &
imprimis suæ domui bene præpositus,
tanquam pro omnibus commissis
rationem altissimo redditurus.

*De ijs, quæ statum, vocationē, & pro-
fessionem religiosorum concer-
nunt. Articuli. VI.*

Religio munda & immacula-
ta apud Deum & patrē hæc *Jacob. 2.*
est, immaculatum se custo-
dise

dire ab hoc seculo. Quàm mirabiliter sancta, feruida & sincera fuerit conuersatio primitiuæ Ecclesiæ sub Apostolorum regimine, confestim misso de super spiritu sancto, quando creditibus omnia erant communia, multitudinisque credentium fuit cor vnum & anima vna, erant quoque perseverantes in doctrina Apostolorum, & communicatione atque assidua oratione, in Actibus recitatur Apostolorum. Porro dum fidelibus vndique multiplicatis vita illa communis ab vniuersitate credentium non posset seruari, coeperunt nonnulli viuentibus adhuc gloriosis & sanctis Apostolis vitam illam communem inter se seorsum resumere, renouare, & cum multis additionibus iuxta Euangelica Christi consilia continuare, viuentes in omnimoda castitate, paupertate, obedientia, cum dira ac ardua corporis afflictione, in multis & magnis vigilijs, ieiunijs, abstinentijs, & disciplinis. Orationibus quoque, psalmodijs, meditationibus, lectionibus, contemplationib' die ac nocte ultra vires vacabant humanas: quemadmodum etiam Philo disertissimus Iudæorum,

Actu. 4.

*Monastice
vite origo.*

&

DE VITA CHRISTIAN. 121

& beatus Hieronymus in libro de viris refert illustribus. Porro taliter conuersantes, ab ipsis Apostolis & Apostolicis viris nominati sunt monachi, quasi custodes vnus, & vni summo bono iugiter intenti. Ab alijs verò dicti sunt famuli Dei, propter assiduum & eminenter deuotū purumq; famulatum, quem die ac nocte Deo alacriter exhibuerūt, prout in libro de ecclesiastica hierarchia diuinus Dionysius protestatur. Vbi & de institutione, ritu, & consecratione monachorum, atq; de rationibus eorundem deuotissimè tractat. Demū, vt refert ibidem, monachorum non est alios purgare, illuminare, perficere, sed inter eos, quorum est purgari, illuminari ac perfici, sunt supremi. Ex monachis illis prodijt omne genus monachorum & religiosorum. de quorum conuersatione postmodum aliqui sancti patres varias regulas conscripserunt, diuersasq; religiones ac ordines instituisse nescuntur: vt beatissimus pater Antoni⁹: sanctus quoque Pachomius qui prouilegio singulari regulam de celo allatam, ac cælitus scriptam, & diuinitus datam, de manu recepit angeli sancti.

f

San-

*Religiosis
omnibus cō-
mune quid.*

Sanctus item Basilius: sed & sacratissimi viri Hieronymus, Augustinus, Benedictus, ac alij quidam. Præterea instituti sunt ordines quatuor sancti, quibus concessum est privilegio speciali, prædicare & pastoribus cooperari, confessiones audire, alios purgare, illuminare, perficere. Fuerunt etiam sacratissimi eremitæ, & præclarissimi anachoritæ, vitam prorsus angelis proximam, segregatam, solitariamq; ducentes. Denique omnibus religiosis & monachis in cœnobijs vitam ducentibus commune est, tria substantialia vota emittere, per quæ ad tres virtutes præcipuè se adstringunt professio, ne seu promissioe solenni: puta ad obedientiam, castitatem, & paupertatem: inter quæ vota, obedientiæ votum est principale, deinde votum castimonie, & tertio votum paupertatis. Itaque ad hæc tria omnes principaliter obligantur, in quantum religiosi seu monachi. Deinde in quātū religiosi & monachi tenentur ad observantias, alias regulares, secundum quod illæ magis aut minùs districtè præcipiuntur in regulis aut statutis: in quibus etiam aliqua continentur non p̄tr̄ modum præ-

præcepti, sed documenti siue consilij.
 Præterò in quantum sunt sacerdotes aut
 diaconi: obligantur iure diuino ad
 præfatas virtutes, quæ iuxta præalle-
 gata ex verbis Apostoli, ad sacerdotes
 atq; diaconos specialiter spectant. At
 verò solennis illa professio vehemen-
 tissimè obligat, & multò plus, quàm sim-
 plex præceptum, aut ecclesiæ mādātū.
 Hinc innotescit, quòd sicut vita reli-
 giosorum verè regulariter conuersan-
 tium, est optima & maximè merito-
 ria: sic vita vel potius mors religiosor-
 um & monachorum, ita vocari indig-
 nissimorum, sua vota non obseruan-
 tiū, nec regulariter conuersantiū, pes-
 sima est, & extremè damnabilis. Tales
 quippe quotidie incidunt enormissimè
 scelere sua solennia vota violando as-
 fiduè. Nèpe, vt ait Philosophus, vnitas
 motus seu actionis, attēditur ex vnita-
 te tēporis, vnitate mobilis, & vnitate
 termini ad quē. Ideo quotiescūq; ali-
 qua re vtūtur, vt propria, votū violāt
 paupertatis: & quotiescunq; agunt aut
 concupiscunt contra castitatē, in opus
 aut in delectationem consentientes, do-
 toties votum castitatis trāsgrediūtur, si enorme
 Similiter quoties mente, verbo aut
 opere

*Professio so-
lennis quan-
tum obliget.*

Philosophus.

*Votorū trās-
gressio quā-
do fiat. & q̄
si enorme
peccatum.*

f 2

opere

opere contra veram obedientiam veniunt, contra obedientiae votum agunt. Ecce qui semel in mundo periurant, aut promissionem quamvis terrore seu violentia extortam, non implent, infames & sine honore redduntur: quales ergo sunt coram Deo infelicissimi atque vilissimi isti, qui solennia sua vota omnipotenti Deo sponte oblata, toties prauaricantur. Postremo in his specialissimè, imò enormissimè rei sunt religiosi ordinum mendicantium, regulariter non viuentes, proprietarij, lubrici, inobedientes: qui eo ipso quo alijs prædicare præsumunt, & ea quæ docent, non implent, valde peccant mortaliter: & maximè illi qui publicè irregulariter conuersantur & malæ sunt vitæ: qui eo ipso quo tam indigni sunt publicè Euangelizare & hierarchizare, & ea quæ verbis docent & afferunt, operibus negant ac destruunt, prorsus mortaliter valdeque damnabiliter peccant: imò & intentionem ac veritatem sacrae scripturae, quantum in ipsis est, cassant, euacuant & conculcant, cum plus sit opere affirmare, quàm verbo tantum, sicut sanctus Thomas super quartum Sententiarum
 decla-

Thomas.

declarat atque fatetur. Quæ autem
 hic dicta sunt de religiosis & mona-
 chis, de monialibus quoque propor-
 tionabiliter sunt sumenda. De præla-
 tis etiam religiosorum est manife-
 stum, quòd in omni virtute, perfectione
 & obseruantia regulari tenentur
 eminenter fulgere & sibi commissis
 exemplares consistere. Quales sunt er-
 go illi prælati, imò Pilati, & ipso Pila-
 to inexcusabiliores, qui reformationi
 suæ ac suorum conuentuum renitun-
 tur: in quos certum est vniuersa subdi-
 torum facinora redundare? Hinc in-
 notescit, quàm verè disseruit Augu-
 stinus: Sicut non vidi meliores his, qui
 in cœnobijs profecerunt: ita non vidi
 peiores his, qui in ibi defecerunt. Imò
 quo aliqui altioris sunt ordinis, eo in
 grauiora, iusto Dei iudicio permitten-
 te, crimina dilabuntur, dum ea quæ
 ordinis sui sunt, adimplere non eni-
 tuntur. Hæc de concernentibus spe-
 cialiter clerum ecclesiasticasque per-
 sonas tetigisse hoc loco sufficiat: con-
 sequenter de pertinentibus spe-
 cialiter ad seculares ac
 laicos differetur.

*Præfati re-
ligiosorum.*

Augustin.